

forslag, er der fuld opmærksomhed omkring og mange aktiviteter i gang for at tilgodese det. Derfor vil vi også afvise forslaget.

Forespørgslen drejer sig jo om, hvorvidt vi stiller de rigtige tilbud til rådighed for de uddannelsesvante unge og voksne samt de kortuddannede, og lad det stå helt klart: Vi har i Socialdemokratiet det mål – som er udtrykt mange gange, og som andre har tilsluttet sig – at alle unge og alle kortuddannede voksne skal have en uddannelse. Og hvis det skal lykkes, skal der gøres en særlig indsats ikke bare over for de kortuddannede voksne for at styrke deres muligheder for uddannelse eller job, men også over for de unge, der har svært ved at komme i gang med eller fuldføre en ungdomsuddannelse.

At sikre alle unge en uddannelse er faktisk den største udfordring, vi står over for på uddannelsesområdet. Derfor har vi, som det fremgik af undervisningsministerens tale, også taget mange initiativer og har opnået gode resultater, der peger i den rigtige retning. Jeg behøver ikke at gentage de initiativer, som ministeren nævnte.

Produktionsskolerne og daghøjskolerne har altså stadig væk en rolle at spille i opfyldelsen af målsætningen, en rolle at spille i uddannelsessystemet: daghøjskolerne med deres tilbud til de uddannelsesvante voksne og produktionskolerne med en hjælp til de unge, der har svært ved at komme i gang med en uddannelse. Det er deres målgruppe, og dér ligger deres opgave, og den har de fortsat mulighed for at løse. Der er jo ikke tale om, at tilbudene fra disse uddannelsessteder til de unge er fjernet.

Hvorfor så disse besparelser?

Det har vi været lidt inde på, og alle, der vil forholde sig realistisk til den voldsomme udgiftsudvikling, vi så på disse områder, må erkende, at det var nødvendigt at bremse op for den voldsomme aktivitetsstigning.

Vi ved da godt, at det har skabt problemer mange steder, men jeg synes også, jeg kan registrere, at man trods disse vanskeligheder er gået seriøst ind i løsningen af den opgave, og det kan vi da kun kvittere for.

Hvad drejer besparelserne sig så om?

Som jeg har sagt, er det jo ikke et spørgsmål om, at man har fjernet disse uddannelser som en mulighed for de unge. Arbejdsministeren har redegjort for, at på hans område, på AMU-området, ligger aktivitetsniveauet på 150.000

elevuger over det aktivitetsniveau, der var i 1996, og det til trods for, at ledigheden er faldet ret markant.

Og så skal vi jo hele tiden huske, at kommunen og arbejdsformidlingen også har mulighed for at købe pladser. Så det kan jo være, at det i år ender på et niveau, der svarer til det, det var på sidste år. Hvad ved vi?

På produktionsskolerne er der plads til 5.300 årselever, og det vil sige, at 8.000-9.000 elever kan være der i 5-6 måneder. Det svarer til ca. 15 pct. af en ungdomsårgang, og det er da ikke så dårligt et niveau, og jeg tror da, at det godt kan opfylde målsætningen, hvis vi sikrer os, at pladserne bliver brugt til den målgruppe, som produktionsskolerne er tiltænkt.

Der er også andre tilbud til den gruppe af unge, og dér henviser jeg til de initiativer, som regeringen har taget og fået gennemført, også i denne samling. Men det gælder om at sikre, at pladserne kommer dem til gode, som skolerne er rettet mod, og derfor bør man selvfølgelig også samarbejde lokalt om udnyttelsen af den tildelte kvote. For eksempel bør skolevejlederne og studievejlederne for ungdomsuddannelserne samarbejde med produktionsskolerne om vejledning af de unge, så pladserne bliver tildelt dem, der har behov for det.

Det er min vurdering, at der gøres et godt stykke arbejde rundt omkring på skolerne både pædagogisk og fagligt. Man har mange steder udviklet meget gode pædagogiske tilbud til netop den målgruppe – det gælder både produktionsskoler og daghøjskoler – og jeg er enig i mange af de uddannelsespolitiske betragtninger om disse initiativer, som hr. Aage Frandsen var inde på.

Men på trods heraf skal vi fortsat være opmærksomme på, at kvaliteten i udbudene er i top, for det er ikke alene et spørgsmål om kvantitet, men også et spørgsmål om kvalitet, og det er vi fuldt opmærksomme på fra Socialdemokratiets side.

Uddannelse til alle er målet, men det når vi ikke uden den særlige indsats, som de skoler, der i dag er på dagsordenen, skal yde – en indsats, der er nødvendig for, at vi kan få alle unge i gang med en uddannelse og få det til at lykkes for dem at fuldføre en uddannelse. Og vi vil i Socialdemokratiet fortsat bestræbe os på, at disse grupper får de rigtige tilbud, og vi mener også, at det er det, der er vist, også trods de besparelser, som er dagens emne.